

Høiestedet i Militær, som rigtig nok der er forskjellig fra den virkelige Høiestedet, at den kun har to Afseesfore, og at Formidens Stemme altfaa som jeg alleve den tidligere har sagt, bliver væsentlig afgjørende, kan jeg godt ud, at det kan være tilfældet, at seer to Udvogeter for Skrænken, den ene strækkende Interessen for sit Vedkommende faa yderlig til høve, den anden faa yderlig tilsvende som muligt. Men jeg tror dog, at ider som det er det Thing vil sætte sig ind i, hvad det gjælder om en hurtig Afgjørelse af Sagen, meget ofte samme Dag, den kommer for — vil det erkjende, at det er den ubehagligste Sammensætning, som en Burderingscommission, som tænkes kan, det forekommer i det mindste mig. Ligeledes forekommer det mig, naar man betragter dette store Apparat, som denne lille Historie, at hele Lovens skal omformes, man behøver blot at kaste et Blik paa 2 for at see, hvor knudret den er, at denne Sag virkelig er stillet op til en Bigtighed, som jeg aldeles ikke kan indsee, at den fortjener, og uden at det dog bringes til det, man ønsker at opnå, nemlig en retfærdig og bedre Afgjørelse. Men naar man nu taler om Retfærdighed, mine Herrer, faa foretigger der jo ikke en Klage, ja ikke engang en Bøvløring af nogen som helst Art med Hensyn til de Afgjørelser, som have fundet Sted af disse Sager, og det er derfor, og fordi jeg anseer den Sammensætning, som er foreslaaet af Fleertallet for, saaa upraktisk som vel muligt, at jeg ikke har kunnet, hvad den gjør mig ondt, følge det, men maag bede den ærede Thing følge mig og gaae tilbage til det Forslag, som oprindeligt forelaa.

H. M. Peter sen: Dengang denne Sag tidligere var til tredie Behandling, forekom det mig ønskeligt, at der kunde blive nedsat et Udvalg, men jeg see nu, at det Gaab, som jeg havde knyttet dertil, er blevet skuffet, thi vel har den høitærede Minister endnu ikke udtalt sig, men jeg kan dog i sjonne, at der egentlig ikke er opnået Noget ved det foreliggende Forslag. Dette havde jeg dog troet, at der vilde blive, thi den kaldt ved den forrige Forhandling, Utringer fra begge Sider, som synes at lade formode, at man ved et

Dieblifts Sammentredet i et Udvalg, det vilde kunne komme overens om et Redaction. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, vi have et Fleertals, og et Mindretalsforslag — hvilket sidste falder sammen med den ærede Ministers — og jeg kan heraf see, at der ingen Enighed er. Jeg kan ikke nægte, at Fleertallets Forslag har forundret mig. Jeg kan ikke lade Andet end at Hensigten maag have været at stæffe en Exarationscommission tilfede, som gav en større Garanti for Upartifshed end den tidligere, ellers kan jeg ikke forstaae, hvad Grund den skulde være til at fravige det, hvad den bestaaer den Dag idag. Den ærede Ordfører pegede hen til den mulige Kammeratlighed og Sligt, der kan finde Sted mellem Officerer. Jeg vil ikke benægte dette, og jeg tilstaaer, at den ærede Ordfører brugte meget delicate Udtryk, der er ikke Noget at sige derom, og jeg skal ikke forfølge den Sag videre, men jeg vil sige, at selv om der i Spidsen for Commissionen kom til at staae en Officer, som virkelig tog skæve Hensyn, og som havde Interesse af at Erstatningen i visse Tilfælde blev faa lav som muligt, for at det ikke skulde see saaa storartet ud, hvad Militæretaten havde udrettet, er der dog som Forholdet nu er, 4 Medlemmer, nemlig 2 af Amtsrådet og 2 af de nærmeste Communer valgte Mænd. Der som man tror, at der ikke ogsaa mellem disse 4 ydste Medlemmer skulde finde Kammeratsskab Sted, hvis de saae nogen Ubillighed, tager man sandelig fejl. Hvad vil imidlertid ske efter Fleertallets Forslag? Det er muligt, at Viborg Overret er useilbarlig derom, skal jeg ikke tale — men det er dog ialfald muligt, at det Medlem, der bliver udnævnt af denne høitærede Domstol, kan hælde til den ene eller til den anden Side, og da en der jo kun to Modstandere, eller om man vil, to Advocater. Jeg kan ikke see, at der kan være undet Noget ved at fravige det, der nu gjælder, og at sige, at vi skulle have en Upartifligesoverfor to Andre, istedetfor en Upartifligesoverfor fire. Jeg skal bemærke, at den vedkommende Lov, dog ikke er meget gammel, den er jo først fra 1868, og man synes dog, at den senere Tid, at lægge nogen Vægt derpaa, vi have jo meget travlt, og Lovene